

Účasť splnomocnenca vlády na príprave Globálnej pandemickej dohody

Na 74. zasadnutí Svetového zdravotníckeho zhromaždenia (ďalej len „WHO“) 31. mája 2021 sa jeho rozhodnutím WHA74(16) zvolalo mimoriadne zasadnutie, aby sa zväzil prínos vypracovania dohovoru, dohody alebo iného medzinárodného nástroja WHO o pripravenosti a reakcii na pandémie na účely stanovenia medzivládneho postupu s cieľom navrhnuť a vyrokovať takýto dohovor, dohodu alebo nástroj. Následne na druhom mimoriadnom zasadnutí WHO 1. decembra 2021 sa rozhodlo o zriadení **Medzivládneho rokovacieho orgánu** otvoreného všetkým členským štátom WHO, pridruženým členom a organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, a to s cieľom vypracovať a vyrokovať dohovor, dohodu alebo iný medzinárodný nástroj WHO o predchádzaní pandemiám a pripravenosti a reakcii na ne s cieľom prijať ho podľa článku 19 alebo podľa iných ustanovení Ústavy WHO podľa uváženia medzivládneho rokovacieho orgánu.

Generálny riaditeľ WHO informoval 20. januára 2022 zmluvné štáty o znení návrhu zmeny Medzinárodných zdravotných predpisov (2005) (ďalej len „MZP“), ktorý predložili Spojené štáty americké. Výkonná rada WHO sa na zasadnutí, ktoré sa konalo od 24. do 29. januára 2022, rozhodla naliehavo vyzvať členské štáty WHO a prípadne organizácie regionálnej hospodárskej integrácie (ktorou je aj Európska únia), aby prijali všetky vhodné opatrenia s cieľom zväziť možné zmeny MZP.

Na základe rozhodnutia Rady (EÚ) 2022/451 z 3. marca 2022 o poverení začať rokovania v mene Európskej únie o medzinárodnej dohode o predchádzaní pandemiám a pripravenosti a reakcii na ne, ako aj rokovania o doplnujúcich zmenách Medzinárodných zdravotných predpisov (2005) a v súlade so Zmluvou o Európskej únii a Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) by sa Únia mala zúčastňovať na rokovaníach o dohovore, dohode alebo inom medzinárodnom nástroji o predchádzaní pandemiám a pripravenosti a reakcii na ne, ako aj o doplnujúcich zmenách MZP, pokiaľ ide o záležitosti, ktoré patria do jej právomocí, a to spolu so svojimi členskými štátmi, ktoré sa na rokovaníach zúčastňujú, pokiaľ ide o záležitosti patriace do ich právomocí. V súlade s článkom 6 a článkom 168 ods. 5 ZFEÚ by opatrenia Únie v oblasti ochrany a zlepšenia ľudského zdravia, a to aj pokiaľ ide o boj proti veľkým cezhraničným zdravotným pohromám, ako aj v oblasti monitorovania závažných cezhraničných ohrození zdravia, včasného varovania v prípade takýchto ohrození a boja proti nim mali podporovať, koordinovať alebo dopĺňať opatrenia členských štátov.

Podľa článku čl. 168 ods. 5 ZFEÚ Európsky parlament a Rada môžu v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov tiež prijať **motivačné opatrenia** určené na ochranu a zlepšenie ľudského zdravia, najmä na boj proti veľkým cezhraničným zdravotným pohromám, ako aj opatrenia týkajúce sa monitorovania závažných cezhraničných ohrození zdravia, včasného varovania v prípade takýchto ohrození a boja proti nim, ako aj opatrenia, ktorých priamym cieľom je ochrana verejného zdravia, pokiaľ ide o tabak a nadmerné užívanie alkoholu, **pričom je vylúčená akákoľvek harmonizácia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov**.

V súlade s článkom 168 ods. 7 ZFEÚ **by sa počas celého rokovacieho procesu mala v plnej miere rešpektovať zodpovednosť členských štátov za vymedzenie ich zdravotnej politiky, za organizáciu a poskytovanie zdravotníckych služieb a zdravotnej starostlivosti**

vrátane správy zdravotníckych služieb a zdravotnej starostlivosti a za rozdeľovanie zdrojov, ktoré sú im pridelené. Týmto rozhodnutím nie je dotknuté rozdelenie právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi ani účasť členských štátov na rokovaníach v súlade so zmluvami. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce by Komisia a členské štáty mali počas rokovacieho procesu úzko spolupracovať, a to aj prostredníctvom pravidelných kontaktov s expertmi členských štátov a ich zástupcami v Ženeve.

Vyššie citovaným rozhodnutím Rady (EÚ) **Rada poverila Komisiu, aby v mene Únie v záležitostiach, ktoré patria do právomoci Únie,** v súlade so zmluvami, **rokovala o medzinárodnej dohode o predchádzaní pandémie** a pripravenosti a reakcii na ne, ako **aj o doplňujúcich zmenách MZP** v rámci rozhodnutia WHO SSA2(5) z 1. decembra 2021 a rozhodnutia Výkonnej rady WHO EB150(3) z 26. januára 2022. V súvislosti s poverením Komisie vyjednávať o medzinárodnej dohode o predchádzaní pandémie a o zmenách MZP je zarážajúce, že podľa informácií Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) do dnešného dňa nie je jasné rozdelenie pôsobnosti medzi Úniou a členským štátom (Slovenskou republikou) v oblastiach, na ktoré sa majú uvedené dokumenty vzťahovať. Procedúru rokovaní Komisie upravuje Smernica na rokovanie o medzinárodnej dohode o predchádzaní pandémie a pripravenosti a reakcie na ne, ako aj na rokovanie o doplňujúcich zmenách Medzinárodných zdravotných predpisov (2005). Smernica okrem iného upravuje, že **Komisia bude zastupovať Úniu v záležitostiach, ktoré patria do právomoci Únie,** v Medzivládnom rokovačom orgáne zodpovednom za vypracovanie protipandemickej dohody, ako sa stanovuje v rozhodnutí WHO SSA2(5), a v akomkoľvek prípravnom alebo súvisiacom orgáne, ako aj v rámci stanovenom v rozhodnutí EB150(3) pri rokovaníach o doplňujúcich zmenách v záujme posilnenia MZP.

Slovenská republika je v Medzivládnom vyjednávačom orgáne (WHO) a rovnako v expertnej pracovnej skupine EÚ zastúpená zamestnancami Ministerstva zdravotníctva SR a Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR (vrátane veľvyslanectiev pri OSN - WHO a EÚ) a Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky.

I. Aktivity vo veci prípravy Pandemickej zmluvy

Do prác na príprave Globálnej pandemickej dohody (ďalej len „Pandemická zmluva“) sa splnomocnenec vlády zapojil v marci 2024 na základe pokynu predsedu vlády po tom, čo zistil, že viaceré navrhované záväzky Pandemickej zmluvy vedú k strate suverenity štátu, k neodôvodneným kompetenciám generálneho riaditeľa WHO nariaďovať opatrenia súvisiace s vyhlásenou pandemickou mimoriadnou udalosťou, k obmedzovaniu ľudských práv a základných slobôd, k netransparentným nákupom zdravotníckych produktov a k zbaveniu sa zodpovednosti výrobcov zdravotníckych produktov (napríklad aj vakcín) za nežiaduce vedľajšie následky.

V prvej etape sa splnomocnenec vlády neúspešne pokúšal získať relevantné dokumenty od ministerstva (v tom čase aktuálne znenie návrhu Pandemickej zmluvy a MZP, stanoviská expertov delegovaných ministerkou zdravotníctva do vyjednávacích tímov EÚ a WHO k jednotlivým návrhom uvedených prerokúvaných dokumentov). Následne s cieľom získať relevantné informácie o stave prípravy Pandemickej zmluvy a postoja Slovenskej republiky k prerokúvaným návrhom, rokoval s prof. MUDr. Jozefom Šuvadom, PhD, MPH, MBA, členom výkonnej rady WHO. Informácie nedostal, pán prof. Šuvada uviedol, že sa rokovaní

nezúčastňuje, že mu takáto úloha z titulu jeho funkcie vo WHO neprináleží, a teda nemá žiadne požadované informácie. To sa však v neskoršom období ukázalo ako nepravdivé.

Na opakované naliehanie splnomocnenca vlády mu zaslalo ministerstvo aktuálne znenie Pandemickej dohody a MZP, ku ktorým splnomocnenec vlády predložil ministerke zdravotníctva písomné stanovisko s množstvom odôvodnených zásadných pripomienok s požiadavkou na ich zahrnutie do súhrnného stanoviska predneseného vyjednávačmi Slovenskej republiky na rokovaní Medzivládneho vyjednávacieho orgánu. Zároveň žiadal o osobné rokovanie s ministerkou zdravotníctva za účasti zamestnancov ministerstva a Úradu verejného zdravotníctva SR, ktorí sú členmi vyjednávacích orgánov k pripravovaným návrhom dokumentov WHO, ktoré sa následne uskutočnilo. Taktiež opätovne vyžiadal písomné stanoviská, ktoré slovenské orgány zaslali/predniesli na rokovaniach v jednotlivých fázach prípravy obidvoch uvedených dokumentov.

Vo svojom stanovisku poukázal splnomocnenec vlády najmä na to, že:

- Viaceré záväzky obsahujú tzv. „**bianco šek**“, pretože v súčasnosti nie je známy obsah záväzkov, ktoré na seba členské štáty preberajú a ktorý (obsah) bude známy až v budúcnosti.
- Niektoré záväzky **zasahujú do suverenity členských štátov WHO** (teda aj Slovenskej republiky), čo je neprípustné, pretože znamenajú porušenie základných zásad demokratického a právneho štátu a zavádzajú prvky **centralizovaného riadenia zo strany WHO**.
- Záväzky predstavujú bližšie nešpecifikované, avšak odhadom značné, **zvýšené výdavky na štátny rozpočet členských štátov WHO, a teda aj na rozpočet Slovenskej republiky**, ktorý je už dnes v napätom stave. Pritom nie sú nám známe finančné analýzy takýchto vplyvov.
- Záväzok vypracovať multisektorové národné plány prevencie pandémie a dohľadu nad verejným zdravím, ktoré sú v súlade Medzinárodnými zdravotnými predpismi, vystavuje Slovenskú republiku riziku zaviazat' sa, že multisektorové národné plány budú vypracované v súlade s obsahom MZP, ktoré podliehajú zmenám, o ktorých obsahu sa dozvieme až v budúcnosti.
- Splnomocňovacie ustanovenie, podľa ktorého sa priznáva konferencii zmluvných strán prijímať usmernenia, odporúčania v súvislosti s kapacitami na prevenciu pandémie a nešpecifikované nariadenia, je nejasné; popri neznámom obsahovom rozsahu takýchto noriem a odporúčaní prijímaných v budúcnosti nie je zrejmá ani ich právna forma a ani procedúra ich prijatí, ale na druhej strane sa zmluvné strany už vopred zaväzujú k ich dodržiavaniu. Napadnutý text je nejasný a s ponechaním jeho znenia by sa zmluvné štáty zaviazali na schválenie akýchkoľvek rozhodnutí v budúcnosti prijatých, napríklad aj takých, ktoré obmedzujú základné ľudské práva a slobody garantované medzinárodnými zmluvami a medzinárodnou a vnútroštátnou legislatívou. To by bol zároveň neprijateľný zásah do suverenity štátu. Napadnuté články navrhol splnomocnenec vlády doplniť textom: *„Usmernenia, odporúčania a normy, prijaté konferenciou zmluvných strán, nesmú obsahovať nič, čo by viedlo k obmedzeniam základných práv a slobôd vrátane nútených medicínskych zákrokov (napr. očkovanie novými vakcínami).“*.
- Zásadným nedostatkom je aj to, že v dohode nie je určená právna forma splnomocňovacieho ustanovenia („nástroja“) na vydanie modalít, podmienok a prevádzkových rozmerov prístupu jedného zdravia a ani procedúra jeho prijímania. Takéto splnomocňovacie ustanovenie nespĺňa kritériá medzinárodnej zmluvy. Pre posúdenie prijatia tohto splnomocňovacieho ustanovenia je nevyhnutné oboznámenie sa s obsahom „nástroja“.

- Závazky smerujúce do posilnenia výskumu, vývoja a výroby pre priority verejného zdravia vyžadujú značné finančné náklady; pritom tieto finančné náklady nie sú ani odhadom vyčíslené. Túto otázku požadoval splnomocnenec vlády konzultovať s Ministerstvom financií SR a stanovisko k podpore tohto záväzku navrhol formulovať v závislosti od stanoviska Ministerstva financií SR.
- **Zásadný nesúhlas vyslovil splnomocnenec vlády so zriadením Globálnej siete dodávateľského reťazca a logistiky, čo je v skutočnosti zriadenie globálneho monopolu, ktorý by mal dominantné postavenie na trhu so zdravotníckymi produktami (vrátane vakcín).** V tejto súvislosti poukázal splnomocnenec vlády na aktivity súčasnej predsedníčky Európskej komisie (ďalej len „EK“) a jej členov s následným dopadom na situáciu v členských štátoch EÚ, ktoré boli v priamom rozpore s rezolúciami Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 1749 (2010) a č. 2071 (2015), ktoré zdôraznili, že v oblasti interakcie farmaceutického priemyslu a zdravotného sektora existuje riziko vzniku konfliktu záujmov u odborníkov zapojených do citlivých rozhodnutí týkajúcich sa zdravia. Preto je potrebné na úrovni členských štátov Rady Európy o. i. zabezpečiť: povinnosť farmaceutických spoločností oznámiť ich prepojenia (konflikt záujmov) so stranami v zdravotníctve, absolútnu transparentnosť o prepojení odborníkov so zdravotníckymi orgánmi, pričom osoby s konfliktom záujmov majú byť vylúčené z citlivých rozhodovacích procesov, a vytvoriť v tomto ohľade nezávislý monitorovací orgán; že rozhodnutia týkajúce sa zdravia budú prijímané v prospech verejných zdravotných záujmov a nebudú orientované na zisk; absolútnu transparentnosť farmaceutických spoločností, pokiaľ ide o skutočné náklady na výskum a rozvoj, najmä vo vzťahu k časti verejnému výskumu; povinnosť zverejňovať výsledky všetkých klinických štúdií (testov) týkajúcich sa liečiva. Aktivity predsedníčky EK a ostatných jej členov s následným dopadom na situáciu v členských štátoch EÚ boli v priamom rozpore s rezolúciou Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 2361 (2021), podľa ktorej je potrebné na úrovni členských štátov Rady Európy o. i. zabezpečiť, že: v súvislosti s vývojom vakcín proti Covid-19 sa **uskutočnia vysokokvalitné skúšky, spoľahlivé a vedené etickým spôsobom** v súlade s Dohovorom o ochrane ľudských práv a dôstojnosti ľudskej bytosti v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny: Dohovor o ľudských právach a biomedicíne (ETS č. 164, Dohovor z Ovieda) a jeho dodatkovým protokolom o biomedicínskom výskume (CETS č. 195) (bod 7.1.1); regulačné orgány zodpovedné za hodnotenie a povoľovanie vakcín proti Covid-19 budú nezávislé a chránené od politického tlaku (7.1.2); budú dodržiavané príslušné minimálne kritériá bezpečnosti, účinnosti a kvality vakcín (7.1.3); budú zavedené účinné systémy monitorovania vakcín a ich bezpečnosti aj po ich zavedení medzi všeobecnú populáciu s cieľom monitorovať ich dlhodobé účinky (7.1.4); budú **zavedené nezávislé kompenzačné programy na kompenzáciu za škody z očkovania** (7.1.5); implementáciou odporúčaní obsiahnutých v rezolúcii č. 2071 (2015) s názvom „Verejné zdravie a záujmy farmaceutického priemyslu: ako chrániť prvenstvo záujmu verejného zdravia?“ bude venovaná osobitná pozornosť možnému zneužívaniu dôverných informácií zo strany farmaceutických manažérov alebo spoločností a ich neprimeranému obohateniu na verejné náklady (7.1.6); **občania budú informovaní o tom, že vakcíny nie sú povinné**, a že nikto nebude pod politickým, sociálnym či iným tlakom, aby sa dal očkovať, ak si to neželá (bod 7.3.1); nikto nebude diskriminovaný z dôvodu, že nebol zaočkovaný kvôli možným zdravotným rizikám alebo preto, že si to neželá; budú poskytovať transparentné informácie o bezpečnosti a možných vedľajších účinkoch vakcín (bod 7.3.4) a transparentne komunikovať o obsahu zmlúv s výrobcami vakcín a tieto zverejniť pre účely parlamentnej a

verejnej kontroly (bod 7.3.5); vo vzťahu k očkovaniu detí na Covid-19 štáty zabezpečia rovnováhu medzi rýchlym vývojom vakcín pre deti a náležite adresovanými obavami týkajúcimi sa bezpečnosti a účinnosti všetkých vakcín, ktoré sú k dispozícii so zameraním na najlepší záujem dieťaťa v súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa (bod 7.4.1). Splnomocnenec vlády pripomenul, že dôležitá časť dávok, ktoré Európska komisia ďalej len „EK“) nakúpila za cca. 71 miliárd Eur, bola podľa uverejnených informácií napriamo dohodnutá medzi generálnym riaditeľom farmaceutickej spoločnosti Pfizer p. Albertom Bourlom a predsedníčkou EK, ktorých o. i. spája osobné priateľstvo. V tomto ohľade bola predsedníčka EK opakovane neúspešne vyzvaná, aby zverejnila textové správy, ktoré si s riaditeľom spoločnosti písala. Zarážajúcou skutočnosťou je tiež to, že manžel predsedníčky EK p. Heiko von der Leyen je podľa uverejnených informácií v riadiacom orgáne inštitúcie, ktorá profituje z prepojenia na EK. Je teda dôvodné podozrenie, že predsedníčka EK konala v konflikte záujmov. Navyše, EK na ktorýkoľvek podnet na zverejnenie obsahu zmlúv uzavretých medzi EK a farmaceutickými spoločnosťami reagovala sprístupnením ich takmer úplne začiatených stránok, z ktorých nebolo možné zistiť, ani vyhodnotiť dohodnuté podmienky medzi EK a dodávateľom „vakcín“. V septembri 2022 aj Dvor audítorov EÚ (ďalej len „DA“) pri snahe overiť zákonnosť použitia miliárd eur od daňových poplatníkov EÚ nedostal od EK požadované dokumenty. DA poukázal na **nezrovnalosti v postupoch schvaľovania použitia „vakcín“ a zistil, že EK obišla stanovené kontrolné orgány**, pričom plánované stretnutie vedcov s cieľom určiť stratégiu očkovania na rok 2022 sa nikdy neuskutočnilo. DA uviedol, že EK odmietla zverejniť akékoľvek podrobnosti o osobnej úlohe predsedníčky EK v rozhovoroch týkajúcich sa zmluvy so spoločnosťou Pfizer. Tejto DA vyčíta, že **konala na „vlastnú päsť“ a nedodrжала pritom bežne stanovené postupy a predpisy**. DA ďalej poukazuje na to, že EK nevyužila ani spoločné vyjednávacie tímy, a sama pripravila predbežnú dohodu s Pfizerom. Na rozdiel od ostatných zmlúv **EK odmietla poskytnúť DA akékoľvek dokumenty týkajúce sa predbežných rokovaní** o tejto konkrétnej dohode. Taktiež Ombudsmanka EÚ p. Emily O'Reilly (OEU) sa v r. 2021 dožadovala informácií k zmluvám s dodávateľmi „vakcín“, avšak bezúspešne. Poukázala v tomto ohľade na nesprávny úradný postup EK, pretože v reakcii na žiadosť o slobodný prístup k informáciám inkriminované textové správy nezískala. V tejto súvislosti pripomenul splnomocnenec vlády aktuálne uznesenie Európskeho parlamentu (EP) zo 14. marca 2024 o čase, ktorý Európska komisia potrebuje na vybavenie žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom (2023/2941(RSP)), v ktorom tento inter alia pripomenul, že právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií EÚ je stanovené v zmluvách a Charte základných práv a že zohráva kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní toho, aby inštitúcie EÚ fungovali transparentne, čo zvyšuje legitímnosť EÚ a dôveru verejnosti v EÚ, ako aj jej dôveryhodnosť a zároveň trvá na tom, že inštitúcie EÚ vrátane Komisie sú povinné vykonávať článok 15 ods. 3 ZFEÚ v súlade s demokratickými zásadami, najmä so zásadami stanovenými v článku 10 ods. 3 Zmluvy o EÚ a článku 42 Charty základných práv EÚ, pričom zdôraznil, že transparentnosť je základom pre zabezpečenie zodpovednosti a demokratickej kontroly inštitúcií EÚ. Následne s veľkým znepokojením pripomenul, že EK v roku 2021 v nadväznosti na žiadosť o prístup verejnosti k textovým správam, ktoré si posielali predsedníčka EK Ursula von der Leyen a výkonný riaditeľ farmaceutickej spoločnosti o nákupe vakcín proti ochoreniu COVID-19 zo strany EK, odmietla uznať, že sa na takéto textové správy vzťahuje vymedzenie pojmu „dokument“ podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 a to, že registrácia dokumentu je dôsledkom jeho existencie, a nie podmienkou jeho existencie. EP vzal na vedomie zistenie ombudsmanky, že EK sa v tejto veci dopustila

nesprávneho úradného postupu a vyjadril znepokojenie nad skutočnosťou, že EK nepostupovala v súlade s odporúčaním ombudsmanky, ktoré vydala na základe svojho vyšetrovania, a to aby EK opätovne vyhľadala príslušné textové správy. EP vyzval EK, aby bezodkladne vykonala úplné vyhľadanie a vyjadril hlboké znepokojenie nad rastúcim odstupom medzi občanmi a inštitúciami EÚ, ktorý sa touto situáciou ešte zväčšil. EP preto požiadal EK o okamžité a úplné uverejnenie všetkých zmlúv na nákup vakcín proti ochoreniu Covid-19 financovaných úplne alebo čiastočne z verejných prostriedkov a vyzval ju, aby konečne a okamžite uverejnila textové správy, ktoré si predsedníčka EK a generálny riaditeľ farmaceutickej spoločnosti Pfizer vymenili počas rokovaní o obstarávaní 1,8 miliardy dávok vakcín proti ochoreniu Covid-19, najmä vzhľadom na **nevysvetlené 25 % zvýšenie ceny za dávku**, čo viedlo k celkovým nákladom vo výške **35 miliárd EUR z verejných prostriedkov**. Na záver EP zdôraznil, že ak EK nebude riešiť systematické a výrazné oneskorenia pri spracúvaní žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom pred zriadením nového kolégia komisárov, EP zváži využitie všetkých dostupných parlamentných nástrojov na riešenie tejto záležitosti a pripomenul svoje právo podať žalobu na EK na Súdnom dvore EÚ z dôvodu porušenia zmlúv vrátane článku 15 ods. 3 ZFEÚ o práve občanov EÚ a osôb s pobytom v EÚ na prístup k dokumentom. Ďalej pripomínal, že počas vypočutia v EP ohľadom ochorenia Covid-19, p. Janine Small – zastupujúca farmaceutickú **spoločnosť Pfizer o. i. potvrdila, že laboratórium netestovalo účinnosť svojich mRNA „vakcín“ proti prenosu vírusu pred ich registráciou**. Pripomenul, že podľa štatistík majú „vakcín“ závažné nežiaduce účinky, vrátane desať tisícov (pri akejkoľvek vakcíne nikdy nezaznamenaných) úmrtí (s predpokladom oveľa vyššieho reálneho počtu). Po vypočutí v EP ohľadom Covid-19 a na základe ďalších verejne známych skutočností a správy DA zverejnila **skupina európskych poslancov svoje podozrenia a oslovila úrad Európskej prokuratúry s cieľom iniciovať vyšetrovanie okolností rozhodnutia týkajúceho sa nákupu mRNA „vakcín“**, ktoré bolo prijaté v rámci EK a ktoré bolo podľa ich názoru prijaté za podmienok zvýhodňujúcich farmaceutický priemysel, bez akejkoľvek záruky za kupovaný produkt a bez dôsledného (verejného či odborného) posúdenia vyrokovaných podmienok. Rumunský poslanec EP Cristian Terhes v tejto súvislosti pripomenul, že celá vakcinačná kampaň vedená v členských štátoch EÚ s podporou EK bola postavená na bezpečnosti a účinnosti vakcín. Upozornil na to, že šlo o klamstvo, pretože veľa ľudí trpí závažnými nežiaducimi účinkami. Ďalej sa opýtal, že pokiaľ vlády a výrobcovia vakcín vedeli, že vakcína nedokáže zastaviť šírenie vírusu, prečo nútili svojich občanov do očkovania a trvali na zavedení digitálneho covid pasu. Za uvedené žiada vyvodenie zodpovednosti. Zmluva so spoločnosťou Pfizer a rozsah osôb z tejto zmluvy profitujúcich je v súčasnosti **predmetom vyšetrovania európskou prokuratúrou (EPPO)**. Vyššie uvedené skutočnosti preukazujú, že všetky **reštriktívne opatrenia prijaté v mene „povinnosti očkovania“** majúce za následok diskrimináciu nezaočkovaných osôb, **boli uložené bez akéhokoľvek vedeckého základu, pričom mali za následok smrť, poškodenie zdravia** (viď informácie zverejnené aj na webovom sídle Európskej liekovej agentúry) **a spôsobili neprimerané zásahy do práva na súkromný život miliónov osôb vrátane detí. Uvedené opatrenia boli prijímané na pozadí závažných podozrení z korupcie pri nákupe vakcín, ku ktorým došlo na najvyššej úrovni EK.**

- Závazok, aby v zmluvách o dodávke alebo nákupe **nových pandemických vakcín boli doložky o odškodnení kupujúceho/prijemcu uvedené výnimočne a boli časovo ohrozené**, vedie k ochrane výrobcov a distribútorov vakcín a k eliminácii ochrany spotrebiteľa pred prípadnými škodlivými následkami, predovšetkým na zdraví ľudí, ktorí sú

konečnými užívateľmi týchto vakcín. Takúto ochranu považuje splnomocnenec vlády za neetickú, krajne nebezpečnú a neprípustnú. Ak sám výrobca negarantuje bezpečnosť nových vakcín, ponúkaných na trhu, ale zmluvné štáty ho ochránia pred zodpovednosťou, znamená to, že on sám neverí v ich bezpečnosť a zmluvné štáty riskujú poškodenie zdravia ľudí takýmito vakcínami. V takom prípade by sa zodpovednosť za nežiaduce účinky preniesla na štát. Splnomocnenec vlády upozornil, že v záujme ochrany zdravia ľudí je nevyhnutné, aby zmluvné štáty, kupujúci/prijemca a rovnako obyvatelia zmluvných štátov mali úplnú dôveru v bezpečnosť nových vakcín. Je všeobecne známe, že počas pandémie výrobcovia predávali novo vyvinuté vakcíny, u ktorých neboli ukončené všetky požadované štádiá procesu klinických testov. Táto požiadavka je o to naliehavejšia, že viaceré rozsudky súdov vo svete spochybnili bezpečnosť vakcín podávaných obyvateľstvu počas pandémie. Je preto odôvodnené dôsledne vyžadovať, ak v dôsledku požitia novej vakcíny dôjde k poškodeniu zdravia, resp. smrti človeka, zodpovednosť výrobcu/ predajcu za škodu a zmluvne dojednať primerané odškodnenie. Ďalej pripomenul, že doložka o odškodnení plní popri reparačnej funkcii aj funkciu prevenčnú, t.j. odrádza výrobcu a predávajúceho od predaja nových vakcín, o bezpečnosti ktorých nie je sám výrobca presvedčený.

- Prijímanie dodatku k Pandemickej zmluve prednostne všeobecným konsenzom (bez spočítavania hlasujúcich) a bez stanovenia minimálneho počtu súhlasných hlasov nie je v súlade s pravidlami pre prijímanie dodatkov k medzinárodným zmluvám ustanovenými v článku 40 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve. Dodatok k Pandemickej zmluve je zmenou alebo doplnením samotnej dohody. Preto aj jej zmeny a doplnenia musia byť prijímané procedúrou, ktorá platí pre prijatie samotnej dohody, t.j. podľa článku 22 pripomienkovaného návrhu dohody a v spojení s čl. 19 až 22 Ústavy WHO.
- Vymedzenie rozsahu záväznosti medzi regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie (v našom prípade ide o EÚ) a jej členskými štátmi je značne nejasné a v aplikačnej praxi môže vyvolať kompetenčné konflikty. Splnomocnenec vlády pripomenul, že rozhodovanie o medzinárodných zdravotných zmluvách nepatrí ani po novelizácii Zmluvy o založení EÚ (Lisabonská zmluva) do výhradnej právomoci EÚ. Preto bude nevyhnutné už v tomto štádiu jednoznačne vymedziť, čo v oblasti záväzkov Pandemickej zmluvy patrí do pôsobnosti Európskej únie a čo je vo výhradnej pôsobnosti členského štátu EÚ (Slovenskej republiky).

Po opakovanej požiadavke predložilo ministerstvo splnomocnencovi vlády súhrn pripomienok, ktoré za Slovenskú republiku boli prezentované na vyjednávaniach. Keďže splnomocnenec vlády sa s väčšinou pripomienok¹ vznesených vyjednávačmi za Slovenskú republiku nestotožnil, pokračoval v sledovaní vývoja textu Pandemickej dohody a rovnako aj MZP.

V ďalších krokoch postupne predkladal splnomocnenec vlády ministerstvu pripomienky k textom v závislosti od vykonaných zmien.

Okrem pripomienok, ktoré uvádzame vyššie, poukázal na:

- Absenciu vymedzenia pojmu „pandémia“ a nedostatočného vymedzenia (bez určenia merateľných ukazovateľov) pojmu „pandemická mimoriadna udalosť“.
- Splnomocnenec vlády žiadal doplniť preambulu, ktorá slúži aj ako interpretačné pravidlo, o nový bod 12, ktorý znie: *„12. Uznávajúc koncepciu ochrany verejného zdravia založenú na prioritě ochrany dôstojnosti všetkých ľudí a garanciách každému bez diskriminácie*

---

¹ Súhrn stanovísk MZ SR k predkladaným textom Pandemickej zmluvy a ďalším pracovným dokumentom je v prílohe č. 6 tejto správy.

rešpektovanie jeho integrity a iných ľudských práv a základných slobôd.“. Poukázal na to, že je nevyhnutné, aby základné ľudské práva garantované systémom ľudskoprávných medzinárodných zmlúv boli zachované aj v rámci v budúcnosti prijímaných pandemických opatrení, ktorým koncepčný rámec Pandemická zmluva má vytvárať. Pritom základné princípy tejto dohody sú vyjadrené už v jej preambule. Skúsenosti z obdobia pandémie Covid-19 poukazujú na bezprecedentné porušovanie ľudských práv a základných slobôd; s cieľom vylúčiť takúto prax v budúcnosti je nevyhnutné, aby imperatív ochrany ľudských práv a slobôd bol výslovne obsiahnutý aj v preambule v Pandemickej zmluvy.

- V súvislosti s už predtým uplatnenou pripomienkou k článku 4 ods. 2 poukázal na to, že nie je vylúčené, že Medzinárodné zdravotné predpisy budú v budúcnosti obsahovať aj také normy, ktoré povedú k obmedzeniu základných ľudských práv a základných slobôd. *(Dôkazom toho je novelizačný návrh, v ktorom sa navrhovalo upustiť od princípu ochrany základných ľudských práv a slobôd a ktorý bol na nátlak členských štátov – aj splnomocnenca vlády - už vypustený.)* Takéto opatrenia by mohli byť v rozpore s medzinárodnými zmluvami garantujúcimi ochranu základných ľudských práv a slobôd a rovnako s Ústavou Slovenskej republiky. Povinnosť zosúladiť vnútroštátne právo s Medzinárodnými zdravotnými predpismi, ktorých obsah je neurčitý (resp. sa môže v budúcnosti meniť), považuje splnomocnenec vlády za zásah do suverenity štátu.
- V článku 12 ods. 2 písm. a) požadoval doplniť text o vymedzenie pojmu „kolektívna akcia pre globálne verejné zdravie“, ináč nie je možné dôvodnosť textu posúdiť.
- V článku 13bis ods. 6, podľa ktorého *„každá zmluvná strana sa bude snažiť zabezpečiť, aby v zmluvách o dodávke alebo nákupe nových pandemických vakcín boli doložky o odškodnení kupujúceho/príjemcu uvedené výnimočne a boli časovo ohraničené,*“ žiadal naopak, posilniť zodpovednosť výrobcu/predajcu a celý text nahradiť týmto znením: *„Každá zmluvná strana zabezpečí, aby v zmluvách o dodávke alebo nákupe nových pandemických vakcín boli uvedené doložky o zodpovednosti výrobcu/predajcu za škody na zdraví a o povinnosti odškodniť konečného príjemcu pandemickej vakcíny, ak v dôsledku požitia vakcíny došlo k poškodeniu zdravia jej príjemcu.*“.
- Ďalej žiadal vylúčiť z rozhodnutí a opatrení konferencie zmluvných strán také rozhodnutia a opatrenia, ktoré by mohli viesť k obmedzeniu základných ľudských práv a slobôd a k núteným medicínskym zákrokom (napr. očkovanie novými vakcínami) alebo ktoré by mohli zasahovať do suverenity zmluvného štátu, z dôvodu toho, že článok v znení navrhnutom WHO je nejasný a s ponechaním jeho znenia by sa zmluvné štáty zaviazali na schválenie akýchkoľvek rozhodnutí, napríklad aj takých, ktoré obmedzujú základné ľudské práva a slobody garantované medzinárodnými zmluvami a medzinárodnou a vnútroštátnou legislatívou. To by bol zároveň neprijateľný zásah do suverenity štátu.
- V záujme jednoznačnej ochrany ľudských práv a základných slobôd navrhol doplniť text: *„Pri výklade a implementácii záväzkov vyplývajúcich z tejto dohody sa budú rešpektovať medzinárodné zmluvy o ochrane ľudských práv a slobôd.*“. Doplnenie textu zdôvodnil záujmom prechádzania interpretačným a aplikačným problémom a kolíziám s inými medzinárodnými zmluvami; preto by ochrana ľudských práv a základných slobôd mala byť obsiahnutá aj v článku upravujúcom vzťahy k iným medzinárodným zmluvám. Skúsenosti počas pandémie v SR poukazujú na to, že napríklad pri nariadenom testovaní na zistenie vírusu SARS-COV-2 boli porušované práva testovaných ľudí garantovaných Dohovorom o ľudských právach a o biomedicíne tak, že odoberané vzorky boli použité bez súhlasu a aj bez vedomia týchto osôb na biomedicínsky výskum.

Na základe písomného poverenia ministerkou zdravotníctva a ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí vystúpil dňa 8. mája 2024 splnomocnenec vlády so svojim

stanoviskom k návrhu Pandemickej dohody osobne na pôde WHO v Ženeve na rokovaní Medzivládneho vyjednávacieho orgánu. Vo vystúpení odmietol prijatie Pandemickej dohody z dôvodov uvádzaných vo svojom písomnom stanovisku, ktoré odovzdal. Následne prijal pozvanie od generálneho riaditeľa WHO Tedrosa Adhanoma Gebreyesusa na krátke stretnutie, na ktorom ho generálny riaditeľ WHO okrem vysvetľovania významu Pandemickej zmluvy povzbudzoval k jej podpore, čo splnomocnenec vlády odmietol.

Relevanciu splnomocnencových pripomienok následne potvrdzuje aj list členov senátu USA adresovaný prezidentovi USA Joe Bidenovi, ktorí prezentovali na tlačovej konferencii pod vedením senátora Rona Johnsona 1. mája 2024 a v ktorom je inter alia uvedené: „*Vážený pán prezident, budúci mesiac počas 77. Svetového zdravotného zhromaždenia (WHA) sa od Vašej vlády očakáva, že zaviazže Spojené štáty k dvom medzinárodným dohodám, ktoré by posilnili autoritu Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) vyhlásiť núdzový stav v oblasti verejného zdravia v medzinárodnom záujme a rozšíriť autoritu WHO na členské štáty počas takejto núdze. To je neakceptovateľné. Zlyhanie WHO počas pandémie Covid-19 bolo tak totálne, ako sa dalo predpokladať a spôsobilo trvalé škody našej krajine. Spojené štáty si nemôžu dovoliť ignorovať túto nedávnú neschopnosť WHO vykonávať svoju najzákladnejšiu funkciu a musia trvať na komplexných reformách WHO predtým, ako čo i len zväžia pozmeňovacie návrhy k Medzinárodným zdravotným predpisom (IHR) alebo akúkoľvek zmluvu týkajúcu sa pandémie, ktorá by zvýšila autoritu WHO. Sme hlboko znepokojení tým, že Vaša administratíva pokračuje v podpore týchto iniciatív a silne Vás nabádame zmeniť kurz. Článok 55 Medzinárodných zdravotníckych predpisov žiada, aby text akýchkoľvek pozmeňovacích návrhov bol komunikovaný členskými krajinami najmenej štyri mesiace pred Svetovým zdravotným zhromaždením, ktoré sa nimi bude zaoberať. Keďže WHO stále neposkytlo finálny text dodatkov členskými krajinami, žiadame, aby dodatky k Medzinárodným zdravotníckym predpisom neboli posudzované na zasadnutí Svetového zdravotníckeho zhromaždenia ďalší mesiac. Niektoré z viac ako 300 návrhov dodatkov, predložených členskými štátmi, by podstatne zvýšili moc WHO v zdravotnej núdzi a predstavovali by netolerovateľné zasahovanie do suverenity USA. Preto je podstatné, aby sa WHO držalo požiadavky zverejnenia dodatkov najmenej štyri mesiace vopred a poskytlo tak členským štátom čas sa uistiť, že žiadne časti takýchto návrhov neboli zahrnuté do finálneho balíka dodatkov predložených na schválenie Svetovému zdravotníckemu zhromaždeniu. Vzhľadom na toto zlyhanie, dodatky nie sú v poriadku.*“ V liste bol kritizovaný aj posledný dostupný návrh novej Pandemickej zmluvy: „*Namiesto toho, aby poukázala na dobre zdokumentované slabosti a zlyhania WHO, táto zmluva sa zameriava na nanútené transfery zdrojov a technológie, skartovanie práv duševného vlastníctva, obmedzenie slobody prejavu a uchopenie moci WHO. Pretláčaním novej pandemickej pripravenosti a odpovede táto zmluva ignoruje fakt, že stále sme si nie istí pôvodom COVID-19, pretože Peking naďalej blokuje legitímne nezávislé vyšetrovanie. Urgentne Vás žiadame, aby ste sa nezapojili do žiadnej zmluvy, konvencie alebo dohody týkajúcej sa pandémie, aká bude posudzovaná na 77. zasadnutí Svetového zdravotného zhromaždenia. Ak by ste túto radu ignorovali, vyhlasujeme, že akúkoľvek takúto dohodu považujeme za zmluvu vyžadujúcu schválenie dvoma tretinami Senátu podľa čl. II odseku 2 Ústavy USA.*”

(Dostupné na : <https://www.kennedy.senate.gov/public/2024/5/kennedy-johnson-demand-pres-biden-reject-who-agreements-that-weaken-u-s-sovereignty>.)

V záujme transparentnosti a zapojenia širšej odbornej verejnosti zriadila koncom augusta 2024 Pandemická komisia vlády Slovenskej republiky dva multidisciplinárne odborné orgány: **Odbornú pracovnú skupinu ku Globálnej pandemickej dohode** (ďalej len „pracovná skupina“) a **Odbornú pracovnú skupinu k Medzinárodným zdravotným predpisom** zloženú z odborníkov relevantných odborov, zástupcov orgánov štátnej správy a samosprávnych krajov. Členovia pracovnej skupiny majú prístup k online rokovaniam Medzivládneho vyjednávacieho orgánu a expertnej pracovnej skupiny EÚ a v čase ich rokovaní majú porady na dennej báze. Efektívite činnosti pracovnej skupiny by prospela možnosť jej členov zapojiť sa priamo do diskusií na uvedených medzinárodných rokovaniach, čo však nemajú umožnené. Do diskusie sa smú zapájať len na poradách pracovnej skupiny vedenej zamestnancami Ministerstva zdravotníctva, a tak k prednesu pripomienok vznesených na týchto poradách na Medzivládnom vyjednávacom orgáne nedošlo. Zároveň treba doriešiť už splnomocnencom nastolenú otázku, že v súvislosti s poverením Komisie vyjednávať o medzinárodnej dohode o predchádzaní pandémie a o zmenách MZP podľa ministerstva nie je do dnešného dňa jasné rozdelenie pôsobnosti medzi Úniou a členskými štátmi v oblastiach, na ktoré sa majú uvedené dokumenty vzťahovať, čo znemožňuje vznášať relevantné pripomienky Slovenskej republiky na Medzivládnom vyjednávacom orgáne v oblastiach spadajúcich do jej právomoci vtedy, ak sú odlišné od tých, ako prezentuje Komisia. Takúto situáciu považuje splnomocnenec za značne neštandardnú.

Z dôvodu množstva zásadných pripomienok a nesúhlasných stanovísk viacerých členských štátov WHO nebolo možné na Svetovom zdravotníckom zhromaždení v máji 2024 pristúpiť k schvaľovaniu Pandemickej zmluvy, ako pôvodne WHO zamýšľala. V súčasnosti sa konajú intenzívne vyjednávania Medzinárodného vyjednávacieho orgánu (WHO) a rovnako na úrovni Európskej únie a tiež v rámci Odbornej pracovnej skupiny ku Globálnej pandemickej dohode. Aj napriek určitým kompromisným korekciám textu návrhu Pandemickej zmluvy doterajšie rokovania poukazujú na pretrvávajúce zásadné rozpory medzi jednotlivými štátmi a na absenciu konsenzu s variantnými návrhmi Pandemickej zmluvy. Zo strany byra WHO badať snahy o urýchlenie vyjednaní tak, aby Pandemická zmluva bola schválená už v decembri 2024, avšak Komisia vidí tento cieľ ako ťažko splniteľný.

Z posledného bloku intenzívnych celodňových rokovaní Medzivládneho vyjednávacieho orgánu a tiež expertnej pracovnej skupiny EÚ uskutočnených v dňoch 6. - 20. septembra 2024 vyplýva, že relevantnosť pripomienok vznesených splnomocnencom potvrdili viaceré štáty, ktoré predložili obdobné pripomienky, pričom naďalej pretrvávajú zásadné nezhody k viacerým častiam Pandemickej zmluvy, ktoré v stanovisku napadol aj splnomocnenec vlády. Najväčšie rozpory sú v súčasnosti identifikované ku kapitole I. – Používanie (vymedzenie) pojmov) a III. - Právna architektúra, ako aj k článku 4 - Prevencia pandémie a dohľad nad verejným zdravím a k článku 12 - Prístup k patogénom a spoločné zdieľanie výhod, osobitne k zriadeniu mnohostranného systému prístupu a zdieľania prínosov pre patogény s pandemickým potenciálom „Systém WHO pre prístup k patogénom a ich zdieľanie“ (tzv. systém PABS). Rovnako zostáva otvorená aj otázka určenia percentuálneho podielu vakcín, terapeutík a diagnostických nástrojov od výrobcov pre rozvojové krajiny, v prípade výskytu PHEIC (Public Health emergency of international concern - medzinárodné ohrozenie verejného zdravia). Na margo tohto bodu sa najmä krajiny afrického regiónu dopytovali na zdieľanie benefitov, resp. know-how, aby pri výskyte PHEIC mohli byť sebestačné a prípadne produkovať vakcíny vo svojom vlastnom regióne. Zatiaľ nie je isté, akým

spôsobom bude táto problematika reflektovaná v novom znení článku 12 (resp. či bude presunutá z článku 12 do osobitne vytváraného systému PABS). Už počas druhého rokovacieho dňa podpredseda byra (Brazília) uviedol, že PABS je pre Pandemicnú zmluvu zásadný a ak sa nedosiahne dohoda na ňom, bude celkovo náročné, až nemožné, dosiahnuť konsenzus na celej Pandemickej dohode. K tejto časti aj splnomocnenec vlády predkladal od začiatku zásadné pripomienky. Obdobné pripomienky, okrem iných členských štátov, vzneslo aj Ministerstvo spravodlivosti SR, Ministerstvo kultúry SR a Úrad verejného zdravotníctva SR.

Za zásadný problém uvedené inštitúcie, rovnako ako splnomocnenec vlády, považujú nejasnosti podrobných prvkov systému PABS a zdôrazňujú, že tieto musia byť vyjasnené už v rámci prác na texte Pandemickej zmluvy; návrh EÚ, aby sa prvky systému PABS vypracovali dodatočne až v rámci práce na konkrétnom nástroji PABS považujú za neprijateľný z dôvodu nejasnosti prijímaného záväzku. Poukazujú, zhodne so splnomocnencom vlády, na to, že akýto záväzok má povahu "bianco šeku" a nespĺňa štandardy medzinárodnej zmluvy. Zároveň navrhli, aby sa diskusia k článku 12 uskutočnila až po predložení návrhu konkrétneho nástroja PABS. Kompromisným návrhom zo strany uvedených slovenských inštitúcií je riešenie dodatkovým protokolom, ale v žiadnom prípade nepodporujú riešenie prostredníctvom prílohy vypracovanej až dodatočne. Tento názor potvrdil aj Úrad verejného zdravotníctva, ktorý uvádza, že vzhľadom na nedostatok informácií o obsahu budúceho inštrumentu považuje za vhodnejšiu možnosť vyrokovať budúci inštrument v podobe (dodatkového) protokolu, ku ktorému môžu na dobrovoľnej báze pristúpiť po vyjednaní hlavného textu Pandemickej zmluvy všetky rokujúce strany. Prílohy k Pandemickej zmluve by boli automaticky záväzné pre všetky jej zmluvné strany, čo v kontexte absencie informácií o obsahu budúceho inštrumentu považuje Úrad verejného zdravotníctva SR za rizikové. Diskusie v rámci Medzivládneho vyjednávacieho orgánu potvrdzujú, že ako problém sa tiež ukazuje zriadenie a fungovanie Globálnej siete dodávateľského reťazca a logistiky, ku ktorému splnomocnenec vlády od začiatku vznášal zásadné pripomienky a nesúhlasil s jeho zriadením.

Byro WHO v súčasnosti prehodnocuje dosiahnutý progres a definuje ďalšie kroky v medziobdobí, aby zostávajúci čas do zasadnutia Medzivládneho vyjednávacieho orgánu bol využitý čo najefektívnejšie, nakoľko do 11. novembra je deadline, kedy možno požiadať o zvolanie mimoriadneho zasadnutia Svetového zdravotníckeho zhromaždenia, ktoré by sa uskutočnilo do konca roka 2024, a na ktorom by Pandemická zmluva bola prijatá. Predtým sú potrebné intenzívne (aj neformálne) stretnutia, na ktorých budú štáty diskutovať (nebude sa upravovať text) o otvorených otázkach vo vzťahu k článkom 9 (Výskum a vývoj vrátane trvalých finančných prostriedkov do výskumu a vývoja pre priority verejného zdravia) a 11 (Transfer technológie a know-how na výrobu zdravotníckych produktov súvisiacich s pandémiou), ďalej k článku 4 (Prevenia pandémie a dohľad nad verejným zdravím), k článku 12 (Prístup k patogénom a spoločné zdieľanie výhod, systém PABS), k článku 13 (zriadenie Globálnej siete dodávateľského reťazca a logistiky a k článku 13bis (Vnútroštátne obstarávanie a distribúcia) a kapitolám I. (vymedzenie pojmov) a III. (právna architektúra). Na problematickosť článku 4 (Prevenia pandémie a dohľad nad verejným zdravím) upozornil popri iných štátoch aj Úrad verejného zdravotníctva SR, ktorý považuje otázku pandemickej prevencie a dohľadu (surveillance) v rámci rokovaní Pandemickej zmluvy za kľúčový element. Poukázal na to, že z epidemiologického hľadiska znamená všeobecná rovina aktuálneho znenia článku 4 a nejasnosť v otázkach budúceho inštrumentu k predmetnému článku oslabenie prevencie na globálnej úrovni. Napriek tomu, že národná legislatíva Slovenskej republiky, ako aj legislatívny rámec EÚ, pokrývajú aspekt prevencie v dostatočnej miere, oslabenie prevencie

na globálnej úrovni predstavuje potenciálne ohrozenie verejného zdravia v Slovenskej republike aj napriek existencii národnej a európskej legislatívy. Úrad verejného zdravotníctva SR z uvedeného dôvodu apeluje na čo najskoršie dopracovanie funkčných aspektov čl. 4 formou protokolu k Pandemickej zmluve dopracovaného v čo najkratšom čase, alebo formou dopracovania funkčných detailov priamo v texte článku 4.

So zreteľom na uvedené problémy splnomocnenec vlády aj naďalej zotrváva na stanovisku, že odsúhlasenie Pandemickej zmluvy v jej aktuálnom znení bude pre Slovenskú republiku a jej obyvateľov viac problematické, ak nie škodlivé, než prínosné.

II. Aktivity vo veci prípravy a schvaľovania Medzinárodných zdravotných predpisov

Splnomocnenec vlády zároveň predkladal stanoviská k novelizačným návrhom Medzinárodných zdravotných predpisov (2005). V stanoviskách poukazoval na to, že z hľadiska obsahu sú Medzinárodné zdravotné predpisy, osobitne vo vzájomnom obsahovom kontexte s návrhom Pandemickej zmluvy, **pre Slovenskú republiku neprijateľné.**

- Uviedol, že viaceré **záväzky sú obsahovo neurčité** a predstavujú biano šek, pretože ich obsah bude známy až v budúcnosti. Neurčité a vágne formulácie viacerých ustanovení nielenže vyvolávajú riziko interpretačných problémov v aplikačnej praxi, ale zároveň utvárajú značný priestor pre subjektívne posudzovanie a svojvoľu generálneho riaditeľa pri rozhodovaní s celosvetovými dôsledkami.
- Viaceré záväzky nedovoľene **zasahujú ochrany do ľudských práv a základných slobôd a obmedzujú suverenitu členských štátov WHO** (a teda aj Slovenskej republiky) a zavádzajú prvky centrálno-byrokratického riadenia zo strany WHO voči suverénnym členským štátom.
- **Ponechanie zásadných rozhodnutí spojených s pandemickými opatreniami, vrátane vyhlásenia a ukončenia pandémie a mimoriadnej pandemickej udalosti, na jednu osobu – generálneho riaditeľa je značne rizikové, a preto neprijateľné.** Ak takéto bližšie nešpecifikované a dnes obsahovo neznáme opatrenia so závažnými zásahmi do života spoločností a ľudí (vrátane ekonomiky štátov a spoločností) majú byť záväzné prakticky pre 194 členských štátov, je nevyhnutné, s cieľom odstránenia akýchkoľvek pochybností o potenciáli zneužitia právomoci jednou osobou, aby o nich rozhodoval kolektívny orgán, a nie jedna osoba.
- **Za závažný nedostatok považuje splnomocnenec vlády absenciu vymedzenia kľúčového pojmu „pandémia“ a rovnako nedostatočné vymedzenie pojmu „pandemická mimoriadna udalosť“, ktoré sa vyznačuje vágnosťou, neurčitosťou a absenciou stanovenia merateľných parametrov, podľa ktorých by bolo možné stav pandémie zistiť.** Absencia, resp. nedostatočné definovanie kľúčových pojmov spojených s pandemiou vyvoláva riziko svojvoľného vyhlásenia pandémie či mimoriadnej pandemickej udalosti jedinou osobou – generálnym riaditeľom (hoci aj za poradenstva expertov, ktorých si ale on sám vyberá a vymenúva).
- Taktiež vymedzenie pojmu “podozrivá osoba” je príliš vágne a poskytuje značný priestor na subjektívne rozhodnutie označiť kohokoľvek za takúto osobu. Dôsledkom toho by mohlo

byť, že ktokoľvek takto označený bude nedobrovoľne vystavený prísnyim pandemickým opatreniam.

- Zverenie právomoci generálnemu riaditeľovi zriaďovať Núdzový výbor (pre mimoriadne situácie) je rozpore s článkom 38 Ústavy WHO, podľa ktorého výbory zriaďuje výkonná rada, a nie generálny riaditeľ. Núdzový výbor je kľúčovým orgánom WHO vo vzťahu k pandémie, a preto by nemal byť len poradným orgánom generálneho riaditeľa, ale mala by mu byť zverená právomoc rozhodovať o závažných pandemických opatreniach s celosvetovým/regionálnym dosahom. Alternatívne by bolo vhodné zveriť právomoc rozhodovať o závažných opatreniach s celosvetovým/regionálnym dosahom Výkonnej rade.
- Odporúčanie členským štátom, ktorým sa vyžaduje nariadenie očkovania, je **skrytým spôsobom vynúteného očkovania osôb, čo je nedovoleným zásahom do integrity človeka**. Očkovanie je zdravotný výkon, ktorý predstavuje závažný zásah do integrity človeka. Preto sa naň vyžaduje, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, písomný informovaný súhlas dotknutej osoby, ktorej sa takýto výkon má poskytnúť. Ak by očkovanie bolo urobené bez informovaného súhlasu osoby, znamenalo by to porušenie jej ľudských práv nedovoleným zásahom do jej integrity.

V tejto súvislosti odkazuje splnomocnenec na svoje výhrady k Pandemickej zmluve, v ktorých podrobne opisuje situáciu, ku ktorej došlo v súvislosti s obstarávaním vakcín na úrovni EÚ s tým, že zmluva so spoločnosťou Pfizer a rozsah osôb z tejto zmluvy profitujúcich je v súčasnosti predmetom vyšetrovania európskou prokuratúrou (EPPO). Zároveň poukázal aj na to, že všetky reštriktívne opatrenia prijaté v mene „povinnosti očkovania“ majúce za následok diskrimináciu nezaočkovaných osôb, boli uložené bez akéhokoľvek vedeckého základu s tým, že počas vypočutia v EP ohľadom ochorenia Covid-19, p. Janine Small, zastupujúca **farmaceutickú spoločnosť Pfizer, o. i. potvrdila, že laboratórium netestovalo účinnosť svojich mRNA „vakcín“ proti prenosu vírusu pred ich registráciou. Ďalej, že podľa štatistík majú „vakcíny“ závažné nežiaduce účinky, vrátane desať tisícov (pri akejkoľvek vakcíne nikdy nezaznamenaných) úmrtí (s predpokladom oveľa vyššieho reálneho počtu)**. Uvedené reštriktívne a diskriminačné opatrenia tak boli prijímané na pozadí závažných podozrení z korupcie pri nákupe vakcín, ku ktorým došlo na najvyššej úrovni EK. Vzhľadom na uvedené kritizoval splnomocnenec vlády aj navrhované znenie článku 13 ods. 6 Pandemickej dohody podľa ktorého sa „každá zmluvná strana sa bude snažiť zabezpečiť, aby v zmluvách o dodávke alebo nákupe nových pandemických vakcín **doložky o odškodnení kupujúceho/prijemcu boli len výnimočne a časovo ohraničené**“, ktoré jednoznačne uprednostňuje záujmy farmaceutického priemyslu na úkor odškodnenia závažných zásahov do práv jednotlivcov, ktorých zdravie bolo novými pandemickými vakcínami poškodené.

Splnomocnenec dáva do pozornosti v tomto ohľade aj žalobu podanú proti farmaceutickému gigantu Pfizer, ktorý je obvinený z nezákonného skresľovania účinnosti svojej vakcíny proti ochoreniu Covid-19 a porušenia kansaského zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobu podal Generálny prokurátor federálneho štátu USA Kris Kobach, ktorý v pondelok 17. júna 2024 predložil 179-stranový dokument, v ktorom ju odôvodnil. **Konkrétnym hlavným obvinením spoločnosti Pfizer je, že farmaceutický gigant „oklamal občanov,“ tým, že opísal svoju vakcínu ako „bezpečnú a účinnú“ napriek skutočnosti, že samotná spoločnosť si bola vedomá spojenia vakcíny so**

„závažnými a nežiaducimi vedľajšími účinkami, ako je myokarditída, perikarditída, ukončenie tehotenstva a smrť“. Podľa žaloby by spoločnosť Pfizer, vedomá si zníženia účinnosti vakcíny v priebehu času a jej nedostatočnej ochrany pred uvedenými variantmi, skryla skutočný rozsah pokrytia vakcín a oklamala občanov. Okrem toho sa farmaceutická spoločnosť údajne chválila svojou schopnosťou zabrániť prenosu vakcíny bez toho, aby v tejto veci vykonala potrebné testy. Za týmto účelom spoločnosť Pfizer vytvorila plnohodnotnú cenzúrnú kampaň na sociálnych sieťach a skončila so ziskom 75 miliárd dolárov z predaja. Podľa prokurátora všetky tieto kroky porušili platné rozhodnutia súdu v Kansase, ako aj zákony samotného štátu, a preto „spoločnosť Pfizer musí niesť zodpovednosť za nepravdivé prezentovanie výhod svojej vakcíny Covid-19 pri zatajovaní a potláčaní pravdy o bezpečnostných rizikách, klesajúcej účinnosti a neschopnosti zabrániť prenosu svojej vakcíny“.

Kansas nie je prvým federálnym štátom USA, ktorý žaloval spoločnosť Pfizer na súde. **Už v decembri 2023 podal žalobu proti farmaceutickému gigantu štát Texas a predložil podobné obvinenia. Farmaceutický gigant Pfizer je žalovaný generálnym prokurátorom štátu Texas Kenom Paxtonom za nezákonné skresľovanie účinnosti svojej vakcíny Covid-19:** v žalobe, podanej na štátnom súde v okrese Lubbock Paxton uviedol, že tvrdenie spoločnosti o účinnosti vakcíny – odhadované na 95% – bolo veľmi zavádzajúce, keďže išlo o „relatívne zníženie rizika“ a nie o „absolútne“. Toto tvrdenie bolo založené len na údajoch z dvoch mesiacov klinických skúšok a „absolútne zníženie rizika“ očkovaných subjektov by ukázalo, že vakcína je účinná iba na 0,85%. Z týchto dôvodov bola spoločnosť Pfizer obvinená z „falošných, klamlivých a zavádzajúcich skutkov a praktík“, pretože údajne uviedla tvrdenia, ktoré nie sú podložené údajmi, týkajúcimi sa vakcíny Covid-19 spoločnosti v rozpore so zákonom o klamlivých obchodných praktikách v Texase. „Spoločnosť Pfizer úmyselne skreslila účinnosť svojej vakcíny proti Covid-19 a cenzurovala ľudí, ktorí sa vyhrážali šírením pravdy, aby uľahčili rýchle prijatie produktu a rozšírili svoje obchodné príležitosti,“ uvádzalo sa v žalobe. Tvrdenie, že vakcína má 95% účinnosť proti infekcii, bolo veľmi zavádzajúce, pretože sa týkalo takzvaného „relatívneho zníženia rizika“, ktoré je podľa publikácií FDA (Food and Drug Administration) zavádzajúcou štatistikou, ktorá „neprimerane ovplyvňuje“ výber spotrebiteľa. Obsah žaloby sa potom zameriaval na dva ďalšie relevantné aspekty:

- 1) ochranu vakcínou nemožno presne predpovedať dlhšie ako dva mesiace a napriek tomu podnecovala mylné presvedčenie, že ochrana vakcínou je dlhodobá;
- 2) základnú otázku ochrany pred prenosom infekcií. Pokiaľ ide o tento bod, v žalobe sa zdôrazňuje, že napriek skutočnosti, že farmaceutický gigant testoval účinnosť výrobku proti prenosnosti, začal kampaň na zastrašenie verejnosti, aby dostala vakcínu ako nevyhnutné opatrenie na ochranu svojich blízkych. Paxton tiež uviedol, že prípady Covid-19 sa po podaní vakcín zvýšili a že v Texase niektoré oblasti zaznamenali vyššie percento úmrtí na Covid-19 medzi očkovanou populáciou ako neočkovanou populáciou. Cieľom žaloby je zabrániť spoločnosti Pfizer v údajných tvrdeniach a snahu o umlčanie tých, ktorí vyjadrujú pochybnosti alebo kritiku vakcíny, vyvinutej spoločnosťou Comirnaty a zahŕňa požadovanie pokút vo výške viac ako desať miliónov dolárov za porušenie texaského zákona, ktorý chráni spotrebiteľov pred klamlivým marketingom. Spoločnosť Pfizer sa bráni vyhlásením, že tvrdenia o jej vakcíne boli „presné a založené na vede“ a že jej vakcína „preukázala priaznivý bezpečnostný profil vo všetkých vekových skupinách“. Prokurátor Paxton začal začiatkom roka 2023 vyšetrovať spoločnosti Pfizer, Moderna a Johnson & Johnson, aby

preskúmal „vedecký a etický základ“ rozhodnutí v oblasti verejného zdravia týkajúcich sa Covid-19. Žaloba bola druhou, ktorú Paxton podal proti spoločnosti Pfizer v novembri 2023. Prokurátor vo vyhlásení uviedol, že „spoločnosť Pfizer nepovedala pravdu o svojich vakcínach proti Covid-19“ a dodal, že „usilujeme sa o spravodlivosť pre obyvateľov Texasu, z ktorých mnohí boli výslovné tyranskými mandátmi nútení prijať vadný výrobok, predávaný na základe klamstiev.“

- **Splnomocnenec vlády zároveň poukázal aj na zásadný problém MZP, ktorým je ich jednoduchá procedúra schvaľovania a záväznosť pre členské štáty WHO, avšak z ktorej záväznosti sa bude pre členský štát, ktorý nesúhlasí s jej znením, značne problematické vyvážovať.**

K procedúre schvaľovania

Pre platnosť MZP postačuje schválenie jednou tretinou hlasujúcich členských štátov.

K procedúre a podmienkam odmietnutia a výhrad

- Obmedziť platnosť MZP alebo ich zmien a doplnení je možné len dvomi spôsobmi: odmietnutím všetkých nariadení obsiahnutých v MZP, alebo uplatnením výhrad k tým článkom, s ktorých obsahom členský štát nesúhlasí.
- **Ak členský štát oznámi generálnemu riaditeľovi odmietnutie novelizovaných MZP, platnosť nenadobudnú iba novelizačné články, ale aj všetky doteraz platné články.** V takom prípade sa na tento členský štát budú vzťahovať všetky doterajšie medzinárodné sanitárne dohody a predpisy uvedené v článku 58, ktorých je členský štát zmluvnou stranou.²
- Členský štát môže uplatniť v stanovenej lehote (18 mesiacov odo dňa ich oznámenia) aj **výhrady voči tým novelizačným článkom, s ktorými nesúhlasí. Problém je však ten, že výhrady nesmú byť nezlučiteľné s predmetom a účelom týchto nariadení.** To znamená, že vzhľadom na obsah pripomienok, ktoré by (vzhľadom na pripomienky splnomocnenca vlády) prichádzali do úvahy ako výhrady, je dôvodné s istotou predpokladať, že **výhrady, o ktorých vznesení možno zo strany Slovenskej republiky predpokladať, nebudú zo strany orgánov WHO akceptované,** pretože tieto sú nezlučiteľné s predmetom a účelom novoprijatých MZP.
- **Okrem toho aj procedúra akceptovania výhrad poskytuje členskému štátu minimálnu, ak nie žiadnu nádej na ich akceptovanie.** Ak totiž členský štát vznesie výhrady, **generálny riaditeľ WHO požiada len tie členské štáty, ktoré tieto nariadenia neodmietli,** aby mu oznámili všetky námietky voči každej výhrade. **Selektívny výber štátov, ktoré sa majú k výhradám vyjadriť** – redukovanie na tie, ktoré neodmietli – **zakladá neopodstatnenú diskrimináciu voči tým štátom, ktoré nariadenia odmietli,**

---

² Medzinárodný sanitárny dohovor podpísaný v Paríži 21. júna 1926; Medzinárodný sanitárny dohovor o leteckej navigácii, podpísaný v Haagu 12. apríla 1933; Medzinárodná dohoda o zrušení zdravotných účtov, podpísaná v Paríži 22. decembra 1934; Medzinárodná dohoda o zrušení konzulárnych víz na základe zdravotných dokladov, podpísaná v Paríži 22. decembra 1934; Dohovor, ktorým sa mení Medzinárodný sanitárny dohovor z 21. júna 1926, podpísaný v Paríži 31. októbra 1938; Medzinárodný sanitárny dohovor z roku 1944, ktorým sa mení Medzinárodný sanitárny dohovor z 21. júna 1926, otvorený na podpis vo Washingtone 15. decembra 1944; Medzinárodný sanitárny dohovor o leteckej navigácii z roku 1944, ktorým sa mení Medzinárodný sanitárny dohovor z 12. apríla 1933, otvorený na podpis vo Washingtone 15. decembra 1944; Protokol z 23. apríla 1946 o predĺžení platnosti Medzinárodného sanitárneho dohovoru z roku 1944, podpísaný vo Washingtone.

pretože tieto nemajú možnosť vyhodnotiť opodstatnenosť dôvodov, ktoré viedli predkladateľa výhrad k nesúhlasu.

- Výhrada sa považuje **za prijatú len vtedy**, ak do 6 mesiacov najmenej **jedna tretina požiadaných štátov nevznesie námietku voči výhrade. S prihliadnutím na to, že o námietky voči výhradám boli požiadané len tie štáty, ktoré s napadnutými nariadeniami súhlasia, je len malá pravdepodobnosť, že by sa nedosiahla 1/3 potrebná na zamietnutie výhrady.**
- Ak štát uplatňujúci výhradu po tomto procese výhradu nestiahne, generálny riaditeľ požiada o stanovisko Revízy výbor. Následne predloží generálny riaditeľ výhradu a stanovisko Revízneho výboru na posúdenie Svetovému zdravotníckemu zhromaždeniu. **Ak však Svetové zdravotnícke zhromaždenie vznesie voči výhrade námietku z dôvodu jej nezlučiteľnosti s predmetom a účelom MZP, výhrada sa neprijme a napadnuté články MZP nadobudnú platnosť aj pre štát, ktorý výhradu vzniesol!**
- **S prihliadnutím na nízke kvórum pre dosiahnutie platnosti novelizovaných nariadení a na to, že na ich platnosť sa nevyžaduje ich ratifikácia členskými štátmi, predstavuje navrhovaný spôsob prijímania/zamietnutia výhrad prakticky vynútený diktát WHO voči členským štátom uplatňovať MZP. Toto považuje splnomocnenec za skrytý nedovolený zásah do suverenity členských štátov, vrátane Slovenskej republiky.**

Počas finálnych rokovaní o Medzinárodných zdravotných predpisoch **presadil splnomocnenec vlády** požiadavku, aby poverený delegát na zasadnutí Svetového zdravotníckeho zhromaždenia vyslovil **disociáciu** voči prijatým MZP. Aby bola disociácia právne účinná, **bude potrebné, aby Slovenská republika zaslala generálnemu riaditeľovi WHO v určenej lehote písomné odmietnutie schválených Medzinárodných zdravotných predpisov.** V takom prípade sa na Slovenskú republiku nebudú Medzinárodné zdravotné predpisy vzťahovať, ale budú pre Slovenskú republiku platiť medzinárodné sanitárne dohody a predpisy.

So zreteľom na vyššie opísanú procedúru k vysloveným výhradám a podmienky ich prijatia, nie je opodstatnené očakávať, že **by Slovenská republika bola úspešná pri vznesení výhrad. Preto splnomocnenec vlády uplatnenie výhrad neodporúča.**

Splnomocnenec na záver pripomína, že na základe jeho žiadosti mu 14. júna 2024 Richard M. Fleming, PhD, MD, JD poskytol svoje vyjadrenie s nasledovným obsahom:

„Na základe žiadosti MUDr. Petra Kotlára, Národná rada Slovenskej republiky (NRSR), splnomocnenca vlády SR pre pandémiu COVID, aby som poskytol podklady, svoje odborné stanovisko a odporúčania vláde Slovenskej republiky, ako aj vláde USA, aký postoj by mali zaujať vo vzťahu k revízii WHO/MZP z roku 2024 a v reakcii na MZP z roku 2005 s výhradou a objasnením urobeným federálnou vládou Spojených štátov amerických, poznamenávajúc, že nič v MZP z roku 2005 nevyžaduje žiadne konanie zo strany vlády USA, pričom o akejkolvek reakcii rozhodujú ľudia a slobodné a nezávislé štáty USA, a vzhľadom na to, že pôvodná spoločná rezolúcia Svetovej zdravotníckej organizácie podpísaná prezidentom Trumanom 14. júna 1948, ako bola ratifikovaná Snemovňou reprezentantov a Senátom Spojených štátov amerických vrátane výslovného ustanovenia v odseku 5 tejto „spoločnej rezolúcie“, v ktorej sa uvádza: „Pri prijímaní tejto spoločnej rezolúcie tak Kongres robí s tým objasnením, že nič v Ústave Svetovej zdravotníckej organizácie žiadnym spôsobom nezaväzuje Spojené štáty, aby

prijali akýkoľvek konkrétny legislatívny program týkajúci sa akýchkoľvek záležitostí uvedených v uvedenej Ústave. “ predkladám okrem videa, pdf snímok prezentovaných vo videu a pdf dvoch kníh „Je COVID-19 biozbraň? Vedecké a forenzné vyšetovanie“ a „Sme ďalším ohrozeným druhom? Biologické zbrane, eugenika a ďalšie“ nasledujúce vyhlásenie:

Po preskúmaní pôvodnej spoločnej rezolúcie Svetovej zdravotníckej organizácie z roku 1948, na ktorej boli založené Medzinárodné zdravotné predpisy (MZP) z roku 2005 a následne zmenené predpisy MZP z roku 2024; pôvodným predpokladom WHO a MZP bolo zlepšenie komunikácie a úsilia medzi národmi na základe centralizácie reakcie. Komunikácia a úsilie určené na skrátenie trvania a poškodenia pandémie.

Avšak, tie isté organizácie (viz. WHO a MZP) sa aktívne zapojili do scenárov pandemickej vojnovy hry SPARS v roku 2017, Event 201 v roku 2019 a NTI v roku 2021, ktorých cieľom bolo uskutočniť fiktívnu pandémiu a následne vyhodnotiť a zdokumentovať reakcie svetovej populácie a národných štátov, vyhodnotiť reakciu a kontrolu médií, okrem toho monitorovať a vyhodnotiť reakciu vedeckej a lekárskej komunity v súvislosti s lekárske manažmentom, liečbou a vakcínami. Konečným cieľom bolo vypracovať scenár "bez ľútosti" a určiť, aké motivačné faktory by sa museli zaviesť, aby suverénne národy rezignovali na kontrolu svojej krajiny v prospech centralizovaného svetového orgánu, t. j. WHO/MZP.

Súčasne, popri možnosti pandémie prirodzene vzniknutej z nehumánnych biologických činiteľov, sa viaceré krajiny vrátane, ale nielen, Spojených štátov amerických, Ruska, Ukrajiny a Číny aktívne podieľali na vývoji takých biologických látok, ktoré sú podľa Zmluvy o zákaze biologických zbraní z roku 1975 a federálnych zákonov USA vrátane antiteroristického zákona o biologických zbraniach z roku 1989 a federálneho zákona z roku 2012 zakazujúceho biologické zbrane (18 USC § 175), definované ako biologické zbrane.

Hodnotenie komunikácie a reakcie WHO a MZP na pandémiu SARS-CoV-2, ktorá bola výsledkom týchto programov vývoja biologických zbraní, preukázal nedostatok prínosu a pravdepodobne aj škodlivé dôsledky vyplývajúce z návrhov WHO/MZP. WHO/MZP preukázali, že takýto centralizovaný prístup v skutočnosti zlyhal, čo sa prejavilo v trvaní poškodenia, počte úmrtí, počte kriticky chorých a trvalo chorých osôb. Okrem toho sa zvýšilo napätie medzi národnými štátmi a nepodarilo sa identifikovať zdroj biologického činiteľa napriek zdokumentovaným materiálom, ktoré pripájam k tomuto vyhláseniu a ktoré odmietajú ďalšiu účasť WHO/MZP.

Naopak, v porovnaní s takýmto centralizovaným prístupom, najvýznamnejšie prínosy a zníženie škôd a šírenia vírusov SARS-CoV-2 počas pandémie SARS-CoV-2/COVID-19 boli výsledkom individuálneho úsilia medzi národnými štátmi a členmi lekárskej a vedeckej komunity, čo potvrdzujú materiály poskytnuté spolu s týmto odporúčaním. Tiež bolo zaznamenané značné množstvo dezinformácií pochádzajúcich od lekárov a vlád; dezinformácie, ku ktorým prispela centralizovaná reakcia WHO/MZP.

V súlade s tým a vzhľadom na vinu spočívajúcu v účasti WHO/MZP na, ale nielen, manipulácii s údajmi, zasahovaním do liečby, nátlaku na vakcíny a z toho vyplývajúceho zavedenia obmedzení občianskych práv, ktoré sú zaručené v Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach (ICCPR) z roku 1976, Helsinskej deklarácii z roku 1964 a Norimberskom kódexe z roku 1947, a vzhľadom na to, že WHO/MZP sa nepokúsili zistiť pôvod tejto biologickej zbrane - čo je rozhodujúce pre pochopenie toho, kto bol zodpovedný za vývoj tejto biologickej zbrane a pre riešenie problému s cieľom zabrániť budúcim pandemiám, a vzhľadom na pretrvávajúce pokračovanie tohto prístupu,

UZATVÁRAM, že WHO a MZP preukázali, že ich pravidlá a predpisy nezvýšili bezpečnosť pred patogénmi pre ľudí alebo zvieratá, ale v skutočnosti centralizovali chyby, ktoré sa potom šírili. Rozšírené chyby, ktoré sa ukázali ako škodlivé pre zdravie a bezpečnosť ľudí na celom svete vrátane Slovenska a Spojených štátov amerických.

V SÚLADE S TÝM, podporujem návrh splnomocnenca vlády Slovenskej republiky MUDr. Petra Kotlára pre preverenie procesu riadenia a manažovania zdrojov počas pandémie COVID-19; aby Slovensko odmietlo revidované MZP schválené 1. júna 2024 a žiadam Slovensko, aby vyzvalo vládu Spojených štátov amerických, aby vyšetrila, obvinila a stíhala podľa zákonov USA, osoby zodpovedné za financovanie a vývoj týchto biologických zbraní.

ZÁROVEŇ VYZÝVAM Spojené štáty, aby podporili Slovensko tým, že sa pridajú k Slovensku v ODMIETNUTÍ revidovaných MZP a odvolajú akékoľvek dohody WHO/MZP, ktoré by zmenili suverenitu Slovenska, USA alebo akéhokoľvek iného národného štátu.

NA ZÁVER do tejto OFICIÁLNEJ slovenskej a medzinárodnej správy pridávam aj oznámenie pani Loyce Paceovej, zástupkyňi tajomníka Úradu pre globálne záležitosti Ministerstva zdravotníctva a sociálnych služieb USA, ktorá zastupovala Spojené štáty americké v Ženeve vo Švajčiarsku na zasadnutí WHO/IHR v roku 2024, že je zo zákona povinná, 1 USC § 112b, oficiálne informovať Kongres o svojej účasti a akejkol'vek dohode o zmenách WHO a IHR z roku 2024 vykonaných v mene prezidenta Spojených štátov, prezidenta Josepha Robinette Bidena, Jr. a že musí poskytnúť všetky textové a ústne dohody, aby ich Kongres mohol preskúmať a reagovať na ne v súlade s federálnym zákonom USA vrátane, ale nie výlučne, 1 USC § 112b.

Pre záznam tu uvádzam aj to, že každá takáto dohoda uzavretá v mene prezidenta Spojených štátov bez legislatívy Kongresu, ktorá by ju urobila samovykonateľnou, bola federálnymi súdmi USA vyhlásená za nevykonateľnú, a ako taká je nevykonateľná. Takúto nesamovykonateľnú dohodu môže odvolať ktorýkoľvek nasledujúci prezident USA. “

Pokiaľ ide o vyšetrenie pôvodu vírusu, splnomocnenec vlády poukazuje na to, že americký Podvýbor Kongresu zaoberajúci sa pandémiou Covid-19 tvrdí, že bývalý hlavný zdravotnícky poradca Bieleho domu Anthony Fauci „dal podnet“ na vypracovanie dokumentu, ktorý by „vyvrátil“ teóriu, že SARS-CoV-2 unikol z laboratória. Dňa 1. februára 2020 zvolali podľa vyšetovania výboru vedci Anthony Fauci, Francis Collins a najmenej jedenásť ďalších odborníkov konferenčný hovor. Mali prediskutovať koronavírus, ktorý sa v tom čase z Číny šírili do celého sveta. Počas hovoru padli z úst niektorých prítomných názory, že SARS-CoV-2 mohol uniknúť z laboratória v čínskom Wu-chane a navyše mohol byť zámerne geneticky manipulovaný. Zdá sa však, že názorová pluralita nebola v záujme Fauciho. O tri dni neskôr štyria účastníci konferenčného hovoru napísali vedecký článok o pôvode SARS-CoV-2 a poslali návrh hlavnému americkému infektológovi na úpravu a schválenie. Po Fauciho editorskom zásahu ho vedec Kristian Andersen 12. februára 2020 poslal na publikovanie do odborného lekárskeho časopisu Nature Medicine. Vedecký inštitút Scripps Research poslal v Andersenovom mene list, že vedec objektívne skúmal pôvod SARS-CoV-2 a Fauci neovplyvnil jeho prácu. Americkí kongresmani však publikovali e-mail, ktorý dokazuje presný opak. Andersen v ňom priznáva, že bývalý zdravotnícky poradca ho „vyzval“, aby napísal článok s cieľom „vyvrátiť“ teóriu úniku z laboratória. Napríklad v e-maile z 8. februára 2020 Andersen píše: „Naša hlavná práca za posledných pár týždňov bola zameraná na pokus vyvrátiť akýkoľvek typ laboratórnej teórie.“ Bývalý šéf Národného ústavu zdravia (NIH) Francis Collins však zastával názor, že napísať odborný článok nestačí a verejnosti ho treba

výraznejšie podsunúť. Kongresmani v správe píše, že dňa 16. apríla 2020, viac ako dva mesiace po pôvodnom konferenčnom hovore, Collins poslal Faucimu e-mail, v ktorom vyjadril zdesenie nad tým, že článok – ktorý videli pred zverejnením a mali možnosť ho upraviť – neskoncoval s hypotézou úniku z laboratória a pýta sa, či NIH môže urobiť viac, aby „potlačil túto teóriu“. Hneď na druhý deň po Collinsovej výzve, aby verejnosti väčšmi prezentovali neprijateľnosť takej teórie, Fauci na tlačovej konferencii vedľa vtedajšieho prezidenta Donalda Trampa citoval práve tento dokument ako dôkaz, že myšlienka úniku z laboratória je nepravdepodobná. Nepriзнаl sa však, že si ju objednal. Najväčšie médiá potom začali podobné tvrdenia spochybňovať, a keď vyplávali na povrch nové dôkazy, snažili sa túto cenzúru zakryť.

Umelý pôvod koronavírusu pripustil aj americký Federálny úrad pre vyšetrovanie (FBI) s tým, že pandémiu koronavírusu „s najväčšou pravdepodobnosťou“ spôsobil únik z laboratória v čínskom meste Wu-chan. Uviedol to už začiatkom marca 2023 v rozhovore pre americkú televíziu Fox News riaditeľ tohto amerického vyšetrovacieho orgánu Christopher Wray s tým, že „FBI už nejaký čas usudzuje, že za vznikom pandémie je s najväčšou pravdepodobnosťou možný laboratórny incident vo Wu-chane“. FBI sa podľa neho domnieva, že celosvetovú pandémiu, „ktorá zabila milióny Američanov“, spôsobil „možný únik z laboratória kontrolovaného čínskou vládou“. Dodal však, že v tejto súvislosti stále prebieha vyšetrovanie, a v súčasnosti tak nemôže poskytnúť „celý rad bližších informácií, ktoré sú tajné“. Šéf FBI zároveň obvinil Čínu, že „robí všetko, čo je v jej silách, aby prekazila a zahmlila“ snahy USA a iných krajín, ktoré chcú zistiť viac o pôvode pandémie koronavírusu.

(Dostupné na: <https://edition.cnn.com/2023/02/28/politics/wray-fbi-covid-origins-lab-china/index.html>)

III. K podozreniu na ohrozenie verejného zdravia

V kontexte na problematickosť vakcín používaných proti ochoreniu COVID-19, z videozáznamov, vedeckých štúdií a dokumentov priložených k tejto správe vyplýva, že dochádza k ohrozeniu verejného zdravia pri používaní mRNA preparátov. Systematicky a detailne spracované **patologické procesy po aplikácii mRNA preparátov, ktoré sú podrobne popísané a vysvetlené v prílohe č. 3. (patologické cesty pôsobenia S-proteínu a jeho častí) predstavujú závažné poškodenie ľudského zdravia a vedú k zápalovo-trombotickým komplikáciám, nádorovým ochoreniam, priónovým ochoreniam, spontánnym potratom, transfekcii z očkovaného na neočkovaného jedinca, náhlu srdcovú smrť, autoimunitným ochoreniam, neurologickým ochoreniam a zmene ľudského genómu.**

IV. Závery

So zreteľom na uvedené problémy a riziká Pandemickej zmluvy a rovnako Medzinárodných zdravotných predpisov **splnomocnenec vlády o d p o r ú č a štátnym orgánom Slovenskej republiky**

1. nepodporiť prijatie Pandemickej zmluvy,

2. odmietnuť schválené Medzinárodné zdravotné predpisy, ku ktorým Slovenská republika už vyslovila disociáciu.

Okrem toho splnomocnenec vlády odporúča prijať nasledovné opatrenia:

1. Predkložiť na rokovanie vlády informáciu o stave prác na príprave Globálnej pandemickej dohody vrátane stanoviska Slovenskej republiky k jednotlivým článkom k aktuálnemu návrhu tejto dohody.

Zodpovedá: minister zdravotníctva

2. Vyhodnotiť návrh znenia poslednej revízie textu Medzinárodných zdravotných predpisov, preskúmať odborné a právne aspekty odmietnutia týchto predpisov a predložiť na rokovanie vlády návrhy možností v súvislosti s možným odmietnutím Medzinárodných zdravotných predpisov s vyhodnotením rizík pre Slovenskú

Zodpovedá: minister zdravotníctva

3. Zabezpečiť zabráneniu vymazávania databáz spojených s pandemickými opatreniami a ich následkami uložených v informačných systémoch Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, Národného centra zdravotníckych informácií, Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Štátneho úradu pre kontrolu liečiv.

Zodpovedá: minister zdravotníctva

4. V záujme zabezpečenia ochrany retenčných vakcín vyrobených proti ochoreniu COVID-19 nakúpených Slovenskou republikou zabezpečiť ich uskladnenie a ochranu za účelom ich ďalšej analýzy v prípade preukázania nežiaducich účinkov vakcín vyrobených proti ochoreniu COVID-19.

Zodpovedá: minister zdravotníctva

5. Zabezpečiť negociovanie doložky o zodpovednosti výrobcu/distribútora za nežiaduce účinky zdravotníckeho výrobku pred nákupom hromadne používaných zdravotníckych výrobkov, a aby v nákupných cenách boli zahrnuté aj náklady za likvidáciu nespotrebovaných a expirovaných vakcín, ak bola Slovenská republika donútená nakúpiť vakcíny vo výrobcovi/distribútorovi určenom množstve.

Zodpovedá: minister zdravotníctva

6. Zabezpečiť, aby Slovenská republika mala právo vyšetriť vlastnými prostriedkami bezpečnosť nakupovaných zdravotníckych výrobkov.

Zodpovedá: minister zdravotníctva

7. V záujme zabezpečenia dostupnosti údajov potrebných pre plnenie úloh splnomocnenca vlády pre preverenie procesu riadenia a manažovania zdrojov počas pandémie COVID-19 prehodnotiť štatút splnomocnenca a posilniť jeho kompetencie.

Zodpovedá: vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky.